

Trgovački sud u Varaždinu

Stečajna stvar.

Na broj: **St-454/2021**

Stečajni dužnik: **INDUSTROGRADNJA d.d. u stečaju** iz Varaždina, A. Šenoe 4-6,
OIB: 03714155365

Podnesak stečajne upraviteljice

I/ U odnosu na rješenje Visokog trgovačkog suda RH broj Pž-2003/2024-2 od 12. lipnja 2024. g. kao i u odnosu na promjene statusa posjedovanja ovršne isprave pojedinih vjerovnika od dana održavanja ispitnog ročišta, dostavlja se sljedeće očitovanje.

Stečajna upraviteljica se u cijelosti priklanja navodima vjerovnika Ivana Antolovića i dr. koji su zastupani po odvjetnici Melihi Okić Buljanović iz podneska od 12. srpnja 2024. g.

Od dana održavanja ispitnog ročišta donesena je priložena presuda **Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, broj Gž R-228/2022-4 od 19. rujna 2023. g.** kojom se potvrđuje prvostupanjska odluka Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-2004/2019-122 od 28. lipnja 2022. g. u točkama kojima je utvrđeno da postoji i da je osnovana tražbina tužitelja prema I tuženiku ISTO d.d. u stečaju iz Varaždina, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643 u I. višem isplatnom redu u iznosima koji su navedeni za svakog od tužitelja pojedinačno po osnovi glavnice, kamata i troškova postupka, te u dijelu u kojemu je naloženo tuženicima Industrogradnja d.d. i Isto grupa d.d. isplatiti pojedinačne novčane iznose tužiteljima po osnovi potraživanja iz radnog odnosa s kamatama i troškovima postupka.

Navedena presuda odnosi se na stečajne vjerovnike I. višeg isplatnog reda pod rbr 90 – Matković Miroslav, 152 – Tonković Anamarija, 154 – Tonković Filip, 155 – Tonković Marko, 156 – Tonković Nevenka, 157 – Topić Stipo, 160 – Trumbertaš Mladen, 162 – Veršić Drago, 164 – Voljak Roberto, 165 – Vrbanc Zvonko, 166 – Vrhovnik Božo, 167 – Vuković Čedomir, 170 – Zupanc Ankica. Isti vjerovnici su u vrijeme prijave tražbina i održavanja ispitnog ročišta raspolagali nepravomoćnom presudom, koja je u međuvremenu postala pravomoćna dana 19. rujna 2023. g. i ovršna 8. studenog 2023. g. U predmetnom parničnom postupku tuženici, koji su svi izravni pravni sljednici društva Industrogradnja grupa d.d. (ranije: Industrogradnja d.d. Zagreb), isticali su prigovor promašene pasivne legitimacije u smislu da tužitelji nisu bili izravni radnici niti jednog od tuženika, te je takav prigovor odbijen kako od prvostupanjskog tako i od drugostupanjskog suda. Navedenom drugostupanjskom odlukom potvrđen je stav prvostupanjskog suda da, iako tužitelji nisu bili zaposlenici tuženika, već društva Operativa Lomnica d.o.o., **pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da se tražbine tužitelja imaju smatrati tražbinama prvog isplatnog reda**, bez obzira što oni nisu

bili zaposlenici prednika tuženika, jer je člancima 104., 105., 106. i 107. Kolektivnog ugovora propisano da je prednik tuženika dužan svakom radniku izdati obračun svih dospjelih potraživanja - neisplaćenih plaća, naknada plaća i drugih materijalnih potraživanja na koje radnik ima pravo sukladno Kolektivnom ugovoru do dana prestanka radnog odnosa te obračun otpremnine i to u formi ovršne isprave. Prema članku 109. Kolektivnog ugovora prednik tuženika se obvezao isplatu izvršiti u novcu. **Kako se upravo prednik prvotno tuženog, Industrogradnja d.d., obvezao Kolektivnim ugovorom ispuniti potraživanja radnika iz bilo kojeg d.o.o.-a ili d.d.-a u okviru Industrogradnja Grupe (tada je to bio naziv za pravne osobe potpisnice Kolektivnog ugovora) te se upravo on obvezao izdati obračun svih dospjelih potraživanja, a što isti nije učinio, to se tražbine tužitelja imaju smatrati tražbinama prijašnjih dužnikovih radnika, a time i tražbinama prvog višeg isplatnog reda.**

Sukladno čl. 6. st. 3. Zakona o sudovima svatko u Republici Hrvatskoj dužan je poštivati pravomoćnu i ovršnu odnosno izvršnu sudsku odluku i njoj se pokoriti, što znači da pravomoćna i ovršna sudska odluka obvezuje ne samo stranke na koje se odnosi već i svaku treću osobu koja ju je dužna poštovati.

Sukladno čl. 550.a. st. 5. i 6. Zakona o trgovačkim društvima, na društva koja se osnivaju radi provođenja podjele (nova društva) podjelom prelaze dijelovi imovine, obveze i pravni odnosi društva koje se dijeli onako kako je to određeno planom podjele. Nova društva sveopći su pravni slijednici društva koje se dijeli te za obveze društva koje se dijeli odgovaraju suglasno odredbama ove glave ZTD-a. Prema članku 550.n stavak 4. istog Zakona, vjerovnik društva koja se dijeli, sve dok nije obaviješten o tome na koje od novih društava odnosno društava koja sudjeluju u podjeli je prešla obveza iz njegove tražbine, može zahtijevati njeno podmirenje od bilo kojeg od njih. Iz navedenog proizlazi da je dužnik solidarno odgovoran s društvom Isto d.d. u stečaju kao i s društvom Isto grupa d.d. za obveze prema tužiteljima iz predmetne presude, tj. navedena društva da dijele istu pravnu sudbinu u odnosu na iste tužitelje, te da se utvrđenje isplatnog reda potraživanja pojedinog vjerovnika koje je prijavljeno po istoj osnovi u stečajnom postupku nad društvom Isto d.d. u stečaju izravno reflektira na utvrđivanje isplatnog reda tražbine istog vjerovnika prijavljenog u stečajnom postupku nad dužnikom na način da taj vjerovnik ima jednak isplatni red i u stečajnom postupku nad dužnikom.

U odnosu na navode VTSRH iz ukidbenog rješenja Pž-2003/2024-2 iz toč. 32. i 33. ističe se da su isti u izravnoj suprotnosti s pravomoćnim i ovršnim odlukama Općinskog radnog suda u Zagrebu u pravnim stvarima vjerovnika I. višeg isplatnog reda u ovom stečajnom postupku kao i u stečajnom postupku St-529/2017 Trgovačkog suda u Varaždinu nad društvom Isto d.d. u stečaju, a koje su odluke dostavljene od strane vjerovnika I. višeg isplatnog reda zastupanih po odvjetnici Melihi Okić Buljanović te koje su pojedini vjerovnici dostavili već i uz prijave svojih tražbina.

U odnosu na navode VTSRH iz navedenog ukidbenog rješenja iz toč. 35. i 36. ističe se da osporavatelj u svom osporavanju nije izričito naveo kojeg bi poslodavca vjerovnici bili radnici, kao niti zašto se isti ne smatraju radnicima dužnika, već je osporavanje navedeno samo paušalno. Stoga se u skladu s tako danim paušalnim osporavanjem nije potrebno niti upuštati u dubinsku analizu razloga osporavanja osporavatelja te opravdavanja stava suda o istaknutom osporavanju.

Sukladno čl. 338. st. 3. Zakona o parničnom postupku, sud će se u obrazloženju odluke, ako je to potrebno, izjasniti o stavovima stranaka o pravnoj osnovi spora, te o njihovim prijedlozima i prigovorima. Prvostupanjski sud je s obzirom na paušalnost navoda osporavatelja dao dostatno obrazloženje odluke u odnosu na isplatni red spornih tražbina radnika, te se ne može smatrati da bi ukinuta prvostupanjska odluka u ovom dijelu bila neobrazložena.

Nakon održavanja ispitnog ročišta donesena je i presuda **Općinskog građanskog suda u Zagrebu Pr-**

1742/2022-119 dana 8. travnja 2024. g. kojom se utvrđuje da postoji i da je osnovana tražbina Maksimović Save prema I-tuženiku Isto d.d. u stečaju u I. višem isplatnom redu, kao i da postoji i da je osnovana tražbina Maksimović Save, Klaićeva 42, Zagreb, OIB 10297047449 prema II. tuženiku Industrogradnja d.d. u stečaju iz Varaždina, Augusta Šenoa 4- 6, OIB: 03714155365 u I. višem isplatnom redu u iznosu koji je i prijavljen u ovom stečajnom postupku. Ista presuda je za sada nepravomoćna jer je osporavatelj Isto Industrogradnja d.o.o. na nju uložio žalbu, no relevantna je za utvrđivanje isplatnog reda potraživanja stečajnog vjerovnika Maksimović Save u ovom stečajnom postupku koji je naveden pod rbr. 78 tablice prijavljenih i tablice ispitanih tražbina. I u ovom je predmetu radni sud utvrdio da se radi o tražbini I. višeg isplatnog reda u odnosu na pravne sljednike Industrogradnja grupe d.d. – Isto d.d. u stečaju, Industrogradnja d.d. u stečaju i Isto grupa d.d. U obrazloženju navedene presude navodi se da je tužitelj bio radnik trgovačkog društva Industrogradnja d.o.o., kasnijeg naziva Operativa Lomnica d.o.o., te da je izjavom od 24. srpnja 2009. društvo Industrogradnja d.o.o., pristupilo je Kolektivnom ugovoru, a tužitelj svoje potraživanje temelji na Kolektivnom ugovoru od 31. listopada 2007. U obrazloženju se nadalje navodi da **činjenica da pravni prednik tuženika - Industrogradnja Grupa d.d. nije poslodavac tužitelja nije relevantna za donošenje odluke u ovome sporu iz razloga što tužitelj svoju tražbinu temelji na Kolektivnom ugovoru od 31. listopada 2007. i preuzetoj obvezi da se ispune sve obveze radnika društava čiji je jedini osnivač Industrogradnja Grupa d.d., a na koja trgovačka društva je upravo pravni prednik tuženika prenio ugovore o radu. Činjenica da je upravo pravni prednik tuženika vršio prijenos ugovora o radu na druga trgovačka društva u sastavu Industrogradnja Grupe d.d., zapravo govori da je radnicima priznavan kontinuitet radnog odnosa pa stoga postoji odgovornost pravnog prednika tuženika i za ispunjenje tih obveza.** Posebno se ukazuje pažnja na toč. 38. obrazloženja navedene presude u kojoj se ističe da niti sve kasnije statusne promjene na strani tuženika ne utječu na postojanje predmetne obveze, posebno jer je čl. 136. Zakon o o radu/09 propisano da će osobu koja prenošenjem poduzeća, dijela poduzeća, gospodarske djelatnosti ili dijela gospodarske djelatnosti ili na drugi način zlonamjerno izbjegava ispuniti svoje obveze prema radniku, nadležni sud, na zahtjev radnika, obvezati na ispunjenje njezinih obveza i u slučaju da ugovor o radu nije sklopljen s tom osobom. Kraj navedenog, i člankom 191. KU-a propisano je da stranke kolektivnog ugovora i osobe na koje se on primjenjuje dužne su u dobroj vjeri ispunjavati njegove odredbe. Bitno je istaknuti i toč. 47. obrazloženja navedene presude u kojoj se jasno i precizno obrazlaže svrstavanje tražbine tužitelja u I. viši isplatni red u odnosu na Isto d.d. u stečaju i Industrogradnja d.d. stečaju. Tako se navodi da je vjerovnik/tužitelj u trenutku nastanka obveze bio radnik Industrogradnje d.o.o., kasnijeg naziva Operativa Lomnica d.o.o., koje društvo je bilo u sastavu Grupa Industrogradnja. **Budući da je člankom 104. i 106. st. 1. KU-a Industrogradnja d.d. kao pravni prednik I-III tuženika tužiteljima kao radnicima u radnom odnosu u društvu sa ograničenom odgovornošću u sastavu Grupe Industrogradnja priznala kontinuitet neprekinutog radnog odnosa, pa tako i u slučaju osnivanja novih društva te da se člankom 107., 108. i 109. KU-a obvezala obračunati i radnicima isplatiti plaće, naknade plaća, druga materijalna prava iz KU-a i otpremninu, sud je mišljenja da predmetna tražbina predstavlja tražbinu radnika koje sukladno čl. 138. st. 1. SZ-a ulazi u tražbinu I. višeg isplatnog reda.**

I iz ove odluke je jasno i nedvosmisleno da tražbine vjerovnika koje je stečajna upraviteljica svrstala pod vjerovnika I. višeg isplatnog reda zaista u taj isplatni red i pripadaju. Ista odluka dostavlja se u privitku.

Za vjerovnike I. višeg isplatnog reda koji ne posjeduju ovršnu ispravu, ističe se da je iz njihovih prijava tražbina kao i iz tablice prijavljenih tražbina nedvosmisleno vidljivo da imaju novčano potraživanje prema dužniku koja proizlaze iz radnog odnosa, a koja se odnose redom na regres, naknadu za neiskorišteni godišnji odmor, otpremninu, neto plaću, porez i prirez na plaću kao i doprinos iz plaće i dr., da isti u odnosu na dužnika vode radne sporove tj. parnične postupke označene

Pr oznakom te da su parnični sudovi prihvatili iste sporove kao radne sporove u odnosu na dužnika, tj. da pojedini vjerovnici raspolažu nepravomoćnim presudama donesenim u radnim sporovima protiv dužnika kojima se dužniku nalaže platež prijavljenog potraživanja kao potraživanja iz radnog odnosa s dužnikom, što sve upućuje na to da se radi o potraživanjima prvog višeg isplatnog reda iz čl. 138. st. 1. toč. 1. Stečajnog zakona. Činjenica da pojedini vjerovnici ne raspolažu ovršnom ispravom kao dokazom svog potraživanja ne bi se smjela tumačiti na njihovu štetu, budući je upravo dužnik svojim brojnim statusnim promjenama koje su dovodile do višekratnih prekida postupaka, kao i ulaganjem pravnih lijekova onemogućio vjerovnike u ishodovanju pravomoćne i ovršne presude. No, navedenim se potraživanje tih vjerovnika ne može automatski smatrati tražbinom II. višeg isplatnog reda budući isti nisu svojom krivnjom dovedeni u situaciju da nisu bili u mogućnosti ishoditi odluku kojom se utvrđuje da je njihovo potraživanje tražbina I. višeg isplatnog reda prema bilo kojem od solidarno odgovornih sljednika Industrogradnja grupe d.d. te bi se istima u skladu s načelom pravičnosti koje je definirano čl. 4. Zakona o sudovima kao i čl. 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske trebalo priznato svojstvo prijavljenih tražbina kao tražbina I. višeg isplatnog reda.

II/ U odnosu na vjerovnike II. višeg isplatnog reda nakon održavanja ispitnog ročišta nastupila je promjena u statusu posjedovanja ovršne isprave u odnosu na vjerovnika Bebek Ante – rbr 3 tablice prijavljenih tražbina, na način da je presudom Županijskog suda u Zagrebu broj Gž-2251/2020-3 od 5. travnja 2023. g. odbijena žalba tužitelja te je potvrđena prvostupanjska odluka. Ista odluka dostavlja se u privitku.

U odnosu na vjerovnike Sabljar Nikole – rbr. 69, Sabljar Štrbac Dunje – rbr 70 i Tomašević-Sabljar Maje – rbr 81, rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu broj P-126/2021-53 od 23. kolovoza 2023. g. utvrđeno je da je tužba povučena. Ista odluka dostavlja se u privitku.

Prilog: - kao u tekstu.

U Osijeku, 30. siječnja 2024. g.

Ivana Kalkan, stečajna upraviteljica